Maandag, 7 Juni 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 3920

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Breedestraat, Kralendijk.

Groot bombardement op Spezia.

Ramirez volgt Rawson in Argentinië op.

President Castillo treedt af na terugkeer in Buenos Aires.

Russen vernietigen 752 nazie-vliegtuigen binnen een week.

Pantelleria onder voortdurend lucht- en vlootbombardement.

WALLACE OVER NA-OORLOGSE OPVOEDING VAN DE AS-JEUGD.

Vice President Henry A. Wallace zeide in een redevoering bij de aanvang der examens op het College van Connecticut voor vrouwen, dat na het winnen van de oorlog „wij de jeugd van de as vooral de Duitse jeugd, moeten oproepen tot samenwerking in het maken van een wereldvrede".

„Ik geloof, dat in het voorkomen van Wereldoorlog III veel zal afhangen van de wijze waarop wij de Duitse jeugd behandelen ogenblikkelijk na deze oorlog".

„Aan het eind van de vorige oorlog", aldus Wallace, „gaven de Geallieerden geen gelegenheid tot opvoeding in de democratische tradities. Alzo viel de Duitse jeugd in handen van gepensionneerde Generaals, monarchistische professoren en politici. Hierdoor werd de weg bereid voor Hitler en Goebbels om de Duitse jeugd op te voeden in de leer van rassensuperioriteit, oorlog en doodslag".

Wallace vervolgde: „Wij moeten niet de fouten herhalen, die door de Geallieerden gemaakt zijn na Wereldoorlog I. Ditmaal moeten wij ervoor zorgdragen, dat de nederlaag van Duitsland volledig zij. De Duitsers zelve zullen waarschijnlijk wraak nemen op hun nazie-leiders. In elk geval moeten wij ervoor zorgen, dat de schuldigen gestraft worden. En wij moeten niet weer de Duitse jeugd, die in de diepte van zijn materiële honger en rampzaligheid een grote philosophische en geestelijke honger zal hebben, aan zijn lot overlaten".

„De Duitse jeugd van na Wereldoorlog II moet niet gedwongen worden het communisme, een nieuw soort totalitairisme of zelfs een biezonder soort democratie dat wij in de Verenigde Staten hebben, te omarmen. Wij zullen geen onderwijzers uit de Verenigde Staten behoeven te zenden naar de Duitse scholen, doch wij kunnen ervoor zorgen, dat het liberale element in Duitsland de gelegenheid heeft de nazie schoolboeken en de nazie-methoden van onderwijs te vervangen (New London, Connecticut, (AP) 6.6).

EEN TOESPRAAK VAN DE GAULLE.

In een toespraak tot een massa-betoging van zijn politieke bewonderaars in Algiers verklaarde Generaal Charles De Gaulle, dat Pétain „de apostel der decadentie" is en dat elk Frans instict hen leidde tot de vorming van een Vierde Republiek. „Frankrijk vraagt niet te worden bevrijd door anderen, zelfs niet door zijn vrienden", zeide hij. „Het wenst geen giften. Wij zijn van plan zelf de overwinning te behalen met steun van anderen. Wij vechten voort naar de overwinning als gelijken onzer Geallieerden.

Onder De Gaulle's gehoor van 2000 personen bevonden zich 26 communistische afgevaardigden van de oude Franse Kamer, soldaten van de Strijdende Fransen, verschillende Katholieke Priesters en Muzelmannen met rode fezzen op.

De bijeenkomst was georganiseerd door de „Groupe Combat" der Degaullisten. Als opperbevelhebber machtigde Giraud de bijeenkomst, hoewel zijn plaatsvervanger, Vice-Admiraal Emile Muselier, tevoren geweigerd had aan de groep vergunning erto te verlenen.

De Gaulle vroeg aan de menigte een ovatie te brengen aan het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding, dat hij met Giraud gesmeed had. Voorts zeide hij: „Wij maken deze eenheid voor de glorie der Republiek en het Republikeins régime". De Gaulle liet in zijn rede blijken, dat de „Groupe Combat" zal blijven bestaan als een politiek instrument van de beweging der Strijdende Fransen in Noord-Afrika.

Velen schreden tegen Professor René Capitan, plaatselijk hoofd van de „Groupe Combat", in zijn inleidingsrede bekend maakte, dat de zoon van den communistischen afgevaardigde Moquet die met De Gaulle op het toneel zat, dat door de Duitsers in Frankrijk wegens verzet was doodgeschoten.

André Philip, een der leden van het nieuwe Nationale Comité die door De Gaulle benoemd werd „stelde De Gaulle aan de menigte voor als „het symbool van onze geestelijke hervorming". De menigte siste en jouwde elke keer als de drie sprekers de naam van Pétain en de „verradersbende" in Vichy noemden (Algiers, (AP) 6.6).

DE STRIJD IN RUSLAND.

Het Russisch communiqué deelde mede, dat de Russische strijdkrachten de Duitse stellingen tijdens de nacht krachtig aanvielen met geschut en voetvolk op twee plaatsen van het Donetsfront en nabij Sevsk ten Zuid-Westen van Orel. Er werden gevangenen gemaakt en voorraden veroverd. Ongeveer twee compagnieën van Duitsers werd engedood en vijandelijke Duitsers werden gedood en vijandelijke verdedigingswerken werden vernield (Londen, (AP) 6.6).

DE „NEW YORK TIMES" OVER DE ARGENTIJNSE OPSTAND.

In een hoofdartikel over de Argentijnse opstand, getiteld „Sunrise in Argentina", zeide de „New York Times": „De Argentijnse omwenteling schijnt wel zo democratisch te zijn als een militaire revolutie maar zijn kan. Zij moest militair zijn, omdat de Castillo-regering de macht slechts behield door de steun van het leger en de politie. Toen deze steun werd weggenomen, stortte het régime in. Het incident bewijst op betrekkelijk kleine schaal wat later op andere plaatsen op grotere schaal kan worden getoond: dat de macht van een dictator niet helfjes kan zijn.

Of hij heeft de absolute macht of hij is de meest hulpeloze man. De persoonlijke en particuliere redenen waarom Castillo op deze tijd werd omver geworpen, zijn misschien duister. De grondreden is dat niet. Hij viel omdat hij Argentinië van zijn vrienden had afgezonderd. Zijn politiek van afzijdigheid was in feite een politiek van hulpverlening — welke de omstandigheden ook zijn — aan de asmogendheden. Met de dag werd het zekerder, niet alleen dat een overwinning van de as slechts de kleine minderheid van reactionnaire elementen in Argentinië zou kunnen dienen, doch dat zulk een overwinning niet zou kunnen plaats vinden. De vuist, die Vrijdagmorgen op de deur van het regeringshuis in Buenos Aires hamerde, kreeg zijn kracht van de verovering van Tunis, de wolk van Geallieerde bommenwerpers boven Europa en de onmacht van Hitlers troepen om aan het Russisch front vordering te maken.

Hij kreeg ook de kracht van het feit, dat, wanneer een volk weet wat op het spel staat, dat volk niet verkiest de zijde te kiezen van zijn verdrukkers. Argentinië had niet alleen een militair en economisch belang met zich aan te sluiten bij de andere republieken van dit halfrond. Het had belang in de trots en zelfwaardering, welke vrijen mensen verbiedt zich aan slavernij over te geven.

Wij hopen, dat de mannen, die in Argentinië aan de macht gekomen zijn, zullen beseffen, dat de bronnen van hun macht niet gelegen zijn in wapenen, doch in het verlangen van hun landgenoten; dat vrije verkiezingen zo spoedig mogelijk gehouden zullen worden en dat de burgerlijke rechten, welke door Castillo werden weggenomen, spoedig hersteld zullen worden. Wij zouden weinig bevrediging kunnen vinden in een Argentijns dictatorschap, dat zich aan de zijde der Verenigde Staten zou stellen. Doch wij zullen een echte kameraadschap gevoelen, indien uit de gebeurtenissen van Vrijdag een werkelijk verkozen Argentijnse regering te voorschijn kome, vastberaden de scheppende energieën van een krachtig volk in vrijheid te stellen" (New York, (AP) 6.6).

HET IS KALM IN ARGENTINIË.

Castillo en Ministers in Buenos Aires terug.

Charles Guptill seint uit Buenos Aires:

De leden van het nieuwe Argentijnse cabinet onder voorzitterschap van Generaal Arturo Rawson, woonden 's morgens de begrafenisplechtigheden bij voor 14 doden van de opstand op Vrijdag. De begrafenisstoet stond onder leiding van een detachement van het regiment grenadiers, de kleurig geuniformeerde cavalerie-afdeling, welke de traditionele lijfwacht van den President was. Men vertrok uit het hoofdkwartier van de 1e divisie van het leger naar de Chacarita-begraafplaats, waar den slachtoffers van de revolutie een staatsbegrafenis werd gegeven.

Er is nog geen volledige lijst van slachtoffers gepubliceerd, doch op zijn minst 50 officieren en soldaten alsook ongeveer 15 burgers werden gedood en 150 gewond bij de enige botsing nabij de marine-school voor mecaniciëns. De stad is vandaag anders normaal, nu de bevolking het nieuws verwerkt heeft.

De internationale politiek van het nieuwe régime is nog niet beslist na de oorspronkelijke proclamatie, waarin de revolutionnaire leiders beloofden, dat Argentinië een grotere toenadering zal zoeken bij de andere Amerikaanse landen. Onbevestigde berichten zeggen, dat Rawson gisteren een gezant zond om het buitenlandse diplomatieke corps in te lichten, dat de nieuwe regering hecht gevestigd is en „zal werken aan een betere verstandhouding met de Verenigde Staten en andere Amerikaanse landen", doch zijn onzijdige houding in de wereldoorlog zal handhaven. Gelijktijdig kwamen de Ambassadeurs en Gezanten der verschillende Amerikaanse landen op de Chileense Ambassade bijeen om de gebeurtenissen te bespreken.

Het is kalm in Buenos Aires. De bevolking ontspant zich op de gebruikelijke manier met het bijwonen van paardenrennen en voetbalwedstrijden, niettegenstaande de staat van beleg door Rawson werd afgekondigd. Zaterdag werden de administratieve zaken als gewoonlijk voortgezet door de ministeries, met uitzondering van het Ministerie van Landbouw, dat door legertroepen bezet is.

Daniel Amadeo Videla, de Minister van Landbouw onder Castillo, werd zelf gearresteerd bij aankomst uit Montevideo en men gelooft, dat Rawson van plan is hem te doen berechten.

De leider van de revolutie had namelijk bekend gemaakt ,dat hij de autoriteiten zou vervolgen, die zich hebben schuldig gemaakt aan een wanbestuur.

Castillo's Minister van Binnenlandse Zaken, Miguel Culaciati, is ook onder arrest. Castillo en de andere leden van zijn régime zijn gisteren in vrijheid gesteld en bevinden zich in hun respectieve woningen na bij terugkeer in Buenos Aires eerst te zijn gearresteerd.

De leiders der politieke partijen behielden het stilzwijgen nadat enkelen hunner de opstand hadden verwelkomd als een middel om een einde te maken aan het gehate Castillo-régime. Op orders van Rawson waren de hoofdkwartieren der politieke partijen gisteren practisch gesloten, aangezien bijeenkomsten van meer dan drie personen van enig politiek comtié verboden waren.

De nieuwsbladen in Buenos Aires bleven verschijnen als gewoonlijk, inbegrepen beide pro-nazie organen „El Pampero" en „El Gabildo".

Het anti-communistische karakter van de revolutie werd aangetoond in een speciale order, die aan de politie werd gegeven, om te waken tegen enige communistische verklaring, die volgens de overheden heimelijk zou worden gereed gemaakt (Buenos Aires, (AP) 6.6).

CASTILLO TREEDT AF.

Officieel werd in het Casa Rosada bekend gemaakt, dat Castillo zijn aftreden bekendmaakte met een enkele zin, die aan Rawson gericht was. Het document was gedateerd in La Plata en zeide:: „Ik bied den Commandant mijn niet te weigeren ontslag aan uit de post, waarvan ik ben afgezet."

Tegelijk zeide een communiqué, dat Videla „aan het gerecht zal worden overgeleverd ter onderzoeking van zijn beleid" (Buenos Aires, (AP) 6.6).

DE ARGENTIJNSE POLITIEK.

Een diplomatieke bron in Montevideo zeide, dat de nieuwe Argentijnse regering beloofd heeft een politiek van „absolute Pan-Amerikaanse solidariteit" in haar buitenlandse betrekkingen te zullen volgen (Montevideo, (AP) „De strijd om Buenos Aires".

LUCHTALARM IN TSJUNGKING.

Het luchtalarm klonk 's namiddags in Tsjungking toen Japanse vliegtuigen de grens van de provincie in de richting van de hoofdstad overstaken. De aanvallers weken echter naar het Noorden af en vielen Liangsjan aan, op 175 kilometer ten Noord-Oosten van de hoofdstad (Tsjungking, (AP) 6.6).

Het nieuws van vandaag.

Het is kalm in Argentinië, maar geheel duidelijk is het nog niet, welke buitenlandse politiek de nieuwe regering zal volgen. Blijkbaar wist deze zelf het ook nog niet precies, want uit de berichten van vandaag blijkt, dat de leiders van de omwenteling het niet geheel eens waren. Generaal Arturo Rawson, die sedert Vrijdag hoofd van de voorlopige Regeringsraad was, is afgetreden en Generaal Pedro Ramirez heeft nu de leiding in de staatszaken (blz. 1).

Ex-President Castillo en zijn Ministers zijn nu in Buenos Aires terug en de meesten hunner mochten vrij naar huis gaan (blz. 1).

Generaal Pedro Ramirez, het nieuwe Regeringshoofd, was een betrekkelijk onbekend man vóór de opstand. Zes maanden geleden werd hij tot Minister van Oorlog benoemd onder President Castillo. Hij is 59 jaar oud; werd geboren op 10 Januari 1884. In 1904 werd hij gegradueerd tot tweede luitenant, na op het militaire college de klasgenoot te zijn geweest van Arturo Rawson.

Het jaar daarop werd hij naar Duitsland gezonden om zijn studies te voltooien. In Duitsland bleef hij tot 1913. In 1931 werd hij Luchtvaartattaché bij de Argentijnse Ambassade in Rome. Een jaar later keerde hij terug om het bevel te aanvaarden van de tweede brigade cavalerie. In 1937 werd hij Brigadier-Generaal en in 1942 Generaal-Majoor als Bevelhebber van de cavalerie. Deze post behield hij tot zijn benoeming als Minister van Oorlog in opvolging van Generaal Juan Tonazzi (blz. 1).

Op blz. 1 bespreekt een artikel de „Strijd om Buenos Aires", waarvan de gebeurtenissen der laatste dagen een hoogtepunt vormen. Afgezien van de Argentijnse opstand, die vanzelfsprekend de grootste belangstelling trekt, vraagt het nieuws van vandaag de aandacht speciaal voor de bombardementen op Italië en omliggende eilanden. Pantelleria werd nog voor de vijfde maal door de Geallieerde vloot bestookt en staat overigens onder een voortdurend luchtbombardement. Een grote strijdmacht van bommenwerpers uit Noord-Afrika bombardeerde de Italiaanse vlootbasis Spezia, ten Zuid-Oosten van Genua. Vliegtuigen uit het Midden-Oosten vielen Messina, San Giovanni en Reggio di Calabria aan. In Rusland duurt de luchtstrijd ook verwoed voort na een week waarbij de Sovjets 752 Duitse toestellen vernietigden (blz .1).

Op West-Europa bepalen de Geallieerden zich dezer dagen vooral tot dagaanvallen en hedenmorgen trokken weer grote zwermen van vliegtuigen naar het Europese vasteland (blz. 3).

De strijd om Buenos Aires.

Argentijnse volk had er genoeg van dat zijn regering het wroeten van de Duitse Ambassade gedoogde.

De omwenteling als symptoom van Argentinië's grote conflict.

Groot is de belangstelling geweest, die de wereld de laatste dagen gesteld heeft in de gebeurtenissen, welke in Argentinië hebben plaats gevonden. Te begrijpen is dit wel, want Argentinië is het enige land op het Westelijk halfrond, dat de betrekkingen met de as nog niet verbroken heeft. De regering had met grote hardnekkigheid een politiek gevolgd, die hemelsbreed verschilde met die in andere Zuidamerikaanse landen gevolgd werd. Men had getracht te vergeten, dat er iets als een wereldoorlog gaande was en met veronachtzaming van wat in het volk leefde een houding aangenomen, die in vele binnenlandse kringen aanstoot gaf.

Dat het vroeg of laat tot een uitbarsting zou komen, was wel te begrijpen. Velen dachten, dat bij de Presidentsverkiezing, die binnen enkele maanden zou plaats vinden, het hoogtepunt in de politieke strijd zou komen. Aan deze verwachting heeft de opstand van het leger evenwel een einde gemaakt en in de „strijd om Buenos Aires" schijnt een beslissing niet ver meer te zijn.

In zijn boek „The Battle for Buenos Aires"[1]) beschrijft de Noordamerikaan Sax Bradford deze strijd voor de democratie.

Democratische geneigdheid van Argentinië.

Argentinië is van nature democratisch aangelegd. Dit is nu weer bewezen bij de opstand, waarbij de menigte — slechts beseffende, dat er een staatsgreep had plaats gevonden — luide kreten uitte van „Viva la Democracia" en „Viva la Libertad". Al de elementen van een krachtige grondwettelijke democratie zijn in feite in Argentinië te vinden. Gedurende een tijdperk van 80 jaren was de regering gewoonlijk ordelijk en hield men zich stipt aan de grondwettelijke voorschriften. Men had meer eerste-klasse staatslieden dan enige andere Zuidamerikaanse Republiek. Bovendien heeft Argentinië niet de rassenvraagstukken, welke het nationale leven van andere Zuidelijke landen steeds ingewikkeld maken; het heeft een midden-klasse, de grootste van Latijns-Amerika.

Tenslotte nog heeft Argentinië een gezonde staatshuishoudkundige basis — een land dat tarwe, maïs, rund- en schapenvlees oplevert in overweldigende hoeveelheden.

Het is Argentinië en in het biezonder Buenos Aires, dat het slagveld geworden is tussen de democratische instellingen en de wroetingen van het totalitairisme. Reeds moest Ramón Castillo, de thans afgezette President van het land, tijdens zijn waarneming voor wijlen Roberto M. Ortiz, de nazie-partij in Argentinië opheffen. Volgens goede nazie-gewoonte werd het ondermijningswerk echter onder het mom van culturele organisaties en allerlei wandel- en zangverenigingen ongestoord voortgezet.

Maar tenslotte werd het te bar; enkele leden van de Kamer van Afge- Thermann van zijn bevoorrechte posi- deroek in te stellen naar de geheime werkzaamheden van de gezantschappen der ..., vooral van het Duitse gezantschap. Zij stelden zich onder leiding van het actieven Kamerlid Raul Damonte Taborda. Deze bracht al spoedig enkele opzienbarende feiten aan het licht. Onder andere ontdekte hij, dat een ondergeschikte op de Duitse Ambassade, een zekere Gottfried Sandstede, zogenaamd Chef van het Persbureau, in werkelijkheid de leider was van Himmlers Gestapo in Argentinië. Zelfs de Duitse Ambassadeur moest bevelen van Sandstede opvolgen. Na veel geharrewar besloten de Argentijnse overheden eindelijk hem te arresteren, maar het was te laat. De vogel was gevlogen: Ambassadeur Von Thermann had toen nog de brutaliteit officieel mede te delen, dat deze Gestapo-leider in Berlijn rapport zou uitbrengen over de anti-Duitse activiteit in Argentinië.

Maar zijn beurt kwam nu. Bewijs werd op bewijs gestapeld, dat Von Tehrmann van zijn bevoorrechte positie als Ambassadeur een schromelijk misbruik had gemaakt. Tenslotte moest ook hij vertrekken met achterlating van een zaakgelastigde. Ook toen nog zijn de activiteiten van de nazies in Argense, [illegible] tinië voortgezet, gesteund door de Duitna de Conferentie van Rio de Janeiro uit andere Amerikaanse landen naar Argentinië vluchtten.

Doch de nazies hebben nog meer ijvere bondgenoten. De Spaanse Falange is wel de belangrijkste. Met een flinke rente betaalt Francisco Franco zijn schuld aan Hitler in Zuid-Amerika. Spaanse schepen, die naar Buenos Aires gaan, passeren de Britse blokkade. En volgens den schrijver van „The Battle for Buenos Aires" lenen ook de Spaanse diplomatieke en consulaire instellingen zich voor commerciële en politieke spionnage. De Spaanse Ambassadeur in Buenos Aires wordt beschouwd als een werktuig der Duitsers.

„Falangisme", zo zegt Sax Bradford, „is de grootste enkele bedreiging voor de eenheid der Amerikaanse landen".

Getallen van de minderheden, welke door Hitler worden gebruikt.

De Italianen — en misschien eenderde van Argentinië is Italiaans — hebben slechts een klein aandeel in de activiteiten van de as in Argentinië. Het is vooral onder de 250.000 Duitsers of Duitse afstammelingen, dat de vijfde colonne haar leden telt. Ook andere minderheden spelen het spel van de as. De Oekraïners (ongeveer 220.000 in het Noorden van Argentinië, Paraguay, Uruguay en het Zuiden van Brazilië) worden door Duitse agenten gebruikt. De 40.000 Hongaren zijn geneigd de zaak van de nazies te steunen. De 30.000 Litauers worden zorgvuldig „opgevoed" door Hitlers agenten. Berlijn is er ook wel in geslaagd om Polen en Duits-Russen te winnen. De Japanners, waarvan er minder dan 5000 in Argentinië zijn, bepalen hun activiteiten vooral tot „cultureel" gebied.

Doch Argentinië vecht terug. De Argentijnse Kamerleden hebben nooit hun jacht op de vijandige agenten opgegeven en zetten die de laatste tijd voort onder leiding van Juan Antonio Solari. De pers van het land is pro-democratisch, bijna pro-Geallieerd. De midden-klasse toont haar gevoelens door talrijke organisaties, die openlijk en volledig aan de democratische zijde staan.

Eindelijk hebben wij gezien, dat ook het leger, dat vroeger wel wat nazie-getint was, thans blijk gegeven heeft een koers te zijn ingeslagen, die zo niet pro-Geallieerd toch zeker niet ten gunste van de as is.

De strijd om Buenos Aires heeft nu een phase bereikt, waarin een overwinning voor de democratie en de Pan-Amerikaanse solidariteit nooit zekerder is geweest.

1) „The Battle for Buenos Aires" door Sax Bradford, 307 blz., New York; Harcourt, Brace and Company.

De afgelopen Week.

De moeilijkste phase van de oorlog en misschien de beslissende nadert nu. Het is de phase, waarin de gebieden, welke door den vijand bezet zijn, moeten worden bevrijd en waarin ook op eigen grondgebied de vijand moet worden aangevallen.

Alle krachten, die de Verenigde Landen kunnen verzamelen, moeten hiertoe worden ingezet op een wijze, die het meeste kans van slagen biedt en de uiteindelijke overwinning het snelst nader brengt. De beste hersenen waarover de Geallieerde landen kunnen beschikken, zijn hiertoe aan het werk gezet en in besprekingen, die twee weken duurden onder leiding van Roosevelt en Churchill, is men over de plannen tot „volledige overeenstemming" gekomen.

Wacht thans de uitvoering, die — wil men de verdrukte volken voor een grote ramp behoeden — spoedig moet komen.

De loop, die de krijg thans volgt, is op velerlei gebieden zeker voordelig voor de Verenigde Landen te noemen. De as is overal in de verdediging. De productie der Geallieerden, in het bizonder der Verenigde Staten, neemt nog steeds toe, terwijl die van de as tengevolge van luchtbombardementen met rasse schreden vermindert. De slag op de Atlantische Oceaan tegen de duikboten van Hitler gaat goed.

De positie van de as.

De verdedigende positie van Duitsland, Italië en Japan valt gemakkelijk na te gaan. In Afrika is de strijd ten einde gekomen na de vernietiging van het vijandelijke leger in Tunis. In Rusland staan de strijdkrachten van de as tegen het Rode leger gesteld. Het blijft bij plaatselijke gevechten en op grote schaal wordt op de grond niets ondernomen. In pers en radio erkennen de nazie-propagandisten de huidige verdedigende positie van de as in Europa en speelt men op een nieuw thema, dat „Vesting Europa" heet. Duitse legers bezetten een „Atlantische Wal". Duitse legers bezetten met hun paladijnen een „Oostwal" en in het Zuiden kan Mussolini niets beters doen dan de Staat van Beleg op de Italiaanse eilanden te verklaren.

Bommen regenen dag en nacht neer op Hitlers Europese vesting en daartegen kan de Luftwaffe buiten Rusland weinig meer doen dan de Engelse en Afrikaanse kustplaatsen met kleine groepen hier en daar aan te vallen. Steeds zwaarder wordt het gewicht aan bommen, dat op Duitsland valt. Wierp de Raf in Maart 8000 ton, in April werd dat 11.000 en in Mei 12.500 ton.

Japan verkeert in een iets betere stelling dan Duitsland, Italië en overige aslanden in Europa maar zijn algemene positie is ook in verdediging.

De vorige week bespraken wij de mogelijkheid van een grote Japanse aanval in de richting van Tsjungking zo het begin ervan goed zou verlopen. Moeilijk konden wij verwachten hoe slecht dit in feite zou zijn. Want met het verslaan van 5 Japanse divisies hebben de strijdkrachten en het volk van Tsjang Kai Sjek een ogenblikkelijke bedreiging voor Tsjungking weggenomen. Dit wil niet zeggen, dat de positie van China niet meer hachelijk is, doch ongetwijfeld is met deze overwinning belangrijk aan tijd gewonnen.

In de Aleoeten is de strijd op het eiland Attu afgelopen met de uitroeiïng van vrijwel alle Japanners die er het garnizoen uitmaakten. Nog zitten de Japanners op het eiland Kiska en misschien ook op enkele kleinere eilandjes, doch als resultaat van de Noordamerikaanse overwinning op Attu zijn zij in een uiterst precaire situatie komen te verkeren. Men kan nu dus wel aannemen, dat de bedreiging van de Japanners op de Aleoeten voor het Noordamerikaanse vasteland volkomen ongedaan gemaakt is, doch dat in tegendeel de bedreiging van de Noordamerikanen in de Aleoeten voor Japan enkele malen vergroot is. Japan zal nu middelen moeten zien te vinden om zich zijn tegenstanders van het lijf te houden en als zodanig is het hier in de verdediging.

In de Stille Zuidzee is de strijd vrijwel tot stilstand gekomen, doch met het oog op de Geallieerde overwinningen in de Salomonseilanden en op Nieuw Guinea zijn ook hier de Japanners in de verdediging gedrongen. Hun vloot, die in de eerste maanden van de krijg in de Stille Oceaan de speerpunt van alle aanvallen vormde, schijnt als verzwolgen door de baren, met zich medenemend haar Opperbevelhebber: Isoroku Yamamoto.

Productie van Verenigde Landen overweldigend.

Herstellen kan de as haar scheepvaart- en andere verliezen niet ofwel zeer moeilijk. Nippons fabrieken werken nog wel ongestoord, doch hoe anders is het in Europa, waar de nazies en fascisten niet eens tijd krijgen de verwoeste bedrijven te herstellen, laat staan er de productie te hervatten.

In tegenstelling daartoe werken de fabrieken van Engeland, de Verenigde Staten, Canada, Australië, Brits Indië, Rusland en andere Geallieerde landen haast ongestoord verder. Een stroom van wapenmateriaal gaat naar de fronten en versterkt de legers, die straks de grote aanval zullen doen.

De cijfers, die alleen in de Verenigde Staten in de afgelopen week werden bekend gemaakt, grenzen aan het ongelofelijke. Reeds 100.000 vliegtuigen, 252.000 veldkanonnen, 100.000 luchtdoelkanonnen en talrijke andere dodelijke wapenen zijn gereed en veelal reeds in handen der manschappen, die hen zullen moeten bedienen. Enkele in de maand Mei werden 1800 vliegtuigen van de Verenigde Staten uit over zee gezonden. Schepen bij de honderden dragen de goederen over de oceanen onder een krachtig geleide van oorlogsbodems en vliegtuigen.

Duitslands duikboten verliezen de strijd.

De bedreiging van de Duitse duikboten wordt met elke nieuwe maand een weinig geëlimineerd. Hitlers duikboten worden thans in even grote mate tot zinken gebracht als de vijand nieuwe kan bouwen.

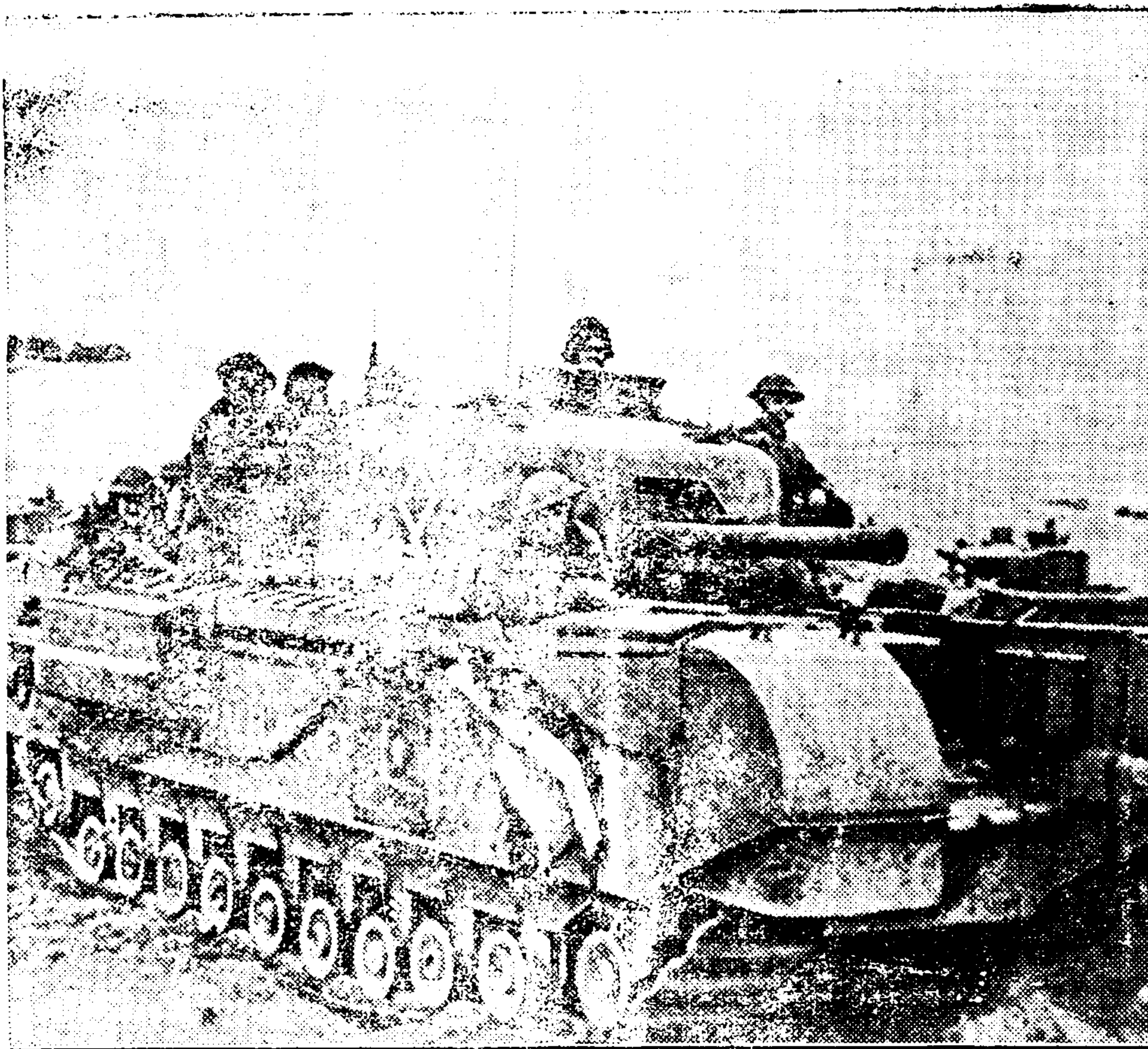
De problemen, waarvoor Admiraal Karl Doenitz zich gesteld ziet, zijn groot en ingewikkeld.

Het convooi-systeem der Geallieerden is heden zo geperfectionneerd, dat bijna bij elke duikbootaanval strijd geleverd moet worden. Torpederen is niet meer een quaestie van routine, doch een gewaagde bezigheid.

De bemanning van een duikboot moet nu niet alleen meer op haar hoede zijn bij het doen van een aanval, doch steeds klaar zijn om te handelen.

Uit New Fondland, Canada, Groenland, IJsland, Noord-Ierland en Engeland alsook van vliegdekschepen beheersen Geallieerde vliegtuigen het Noorden des Atlantischen Oceaans. Een ware jacht wordt op de duikboten gevoerd, en wordt steeds betere successen af.

Dit is dan nog slechts de strijd op zee, afgezien van de luchtbombardementen op de werven en duikbotenbases, op de fabrieken voor onderdelen en op de spoorlijnen en kanalen waarover deze moeten worden vervoerd. Het is dan ook waar wat Luis Carreño Blanco, een van Spanje's marinemensen, dezer dagen zeide: „De Duitse duikboten zijn er niet in geslaagd het Geallieerde scheepvaartverkeer, dat voor een invasie nodig is, te stuiten".

EEN CHURCHILL-TANK.

Curaçao.

MORGEN WEKENFEEST.

Morgen begint het Joodse Wekenfeest waarbij de Wetgeving op de berg Sinaï herdacht wordt, een gebeurtenis die van Jodendom en Christendom tot het einde der dagen van het grootste belang zal blijven. Het Wekenfeest is evenals het Christelijke Pinksterfeest van oorsprong een oogstfeest. Als zodanig staat het tussen het Paasfeest als lentefeest en Sukkot (Loofhuttenfeest) als Dankfeest. Tevens herinneren deze drie Feesten aan de historie van het Jodendom: de verlossing uit Egypte, de Wetgeving om de Goddelijke bescherming gedurende de woestijntocht. Niemand minder dan Cardinaal Faulhaber heeft een speciaal boek geschreven om den Katholieken de inhoud van de Oud-testamentische Wet bekend te maken, een wet immers die — met uitzondering van de rituele voorschriften, welke voor de Christenen niet meer gelden — de natuurwet is welke van elk mens gelijkelijk geldt, welk geloof hij ook belijde.

De Synagodiensten zijn: Dinsdagavond 18 uur en Woensdagmorgen 8,30 uur.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Katholieke Sport Centrale: Voetbal: Sithoc — Jong Colombia 2—1; Sithoc — Ecuador niet doorgegaan; Staco B — Vitesse 9—0; D.S.C. — Tropials 2—2; C.S.R. — Vitesse 1—2. **Korfbal:** Aamos — Bito 0—0. Na loting gewonnen door Bito. **Baseball:** Club Deportivo Venezuela. Lucky Strike 7—5.

VERKEERSONGELUK.

Zondagavond vond op de Weg naar Westpunt, ter hoogte van Zegoe, een ernstig verkeersongeval plaats, waarbij een oude vrouw werd aangereden.

Deze vrouw, die op de rijweg had gelopen, werd door een vrachtwagen, welke vermoedelijk met grote snelheid heeft gereden, aangereden en tegen de grond geslingerd.

Tengevolge hiervan bekwam zij een ernstige hoofdwonde, terwijl haar beide onderbenen op verschillende plaatsen waren gebroken.

De vrouw is per verkeersambulance naar het hospitaal vervoerd. De verkeerspolitie was spoedig ter plaatse en stelt een onderzoek naar de schuldvraag in.

Bij nadere informatie aan het hospitaal hedenmorgen, bleek de toestand van de vrouw zeer ernstig te zijn.

KOLONIALE POSTSPAARBANK.

Gedurende de maand Februari 1943 werd op de Koloniale Postspaarbank in het Staatsdeel Curaçao ingebracht ƒ 117.747.50 en terugbetaald ƒ 24.175.32. Er werd dus 93.570.18 meer ingebracht dan terugbetaald.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mejuffrouw Z. C. E. Peiliker, klerk ter Administratie van Financiën, 4 weken vrijstelling van dienst; C. A. Yrausquin, commies ten Postkantore alhier, 4 weken vrijstelling van dienst en met vergunning deze vrijstelling van dienst geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Werkzaamstelling: W. E. Arends, op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba.

Benoeming: F. Rademacker, tot tijdelijk hulpbrievenbesteller op Curaçao; J. J. Horrigan, employé van de Lago Oil & Transport Co. Ltd., tot lid van het Bestuur en lid van de Afdeling Aruba van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.); W. F. G. Mensing, tot Onder-Voorzitter van de Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.); S. M. Martinus, vuurtorenwachter ter Lage Westkust op Bonaire is tevens benoemd tot buitengewoon hulpkommies der belastingen; Mejuffrouw G. B. Gonzalez, Mejuffrouw L. M. Daal en Mejuffrouw U. Toppenberg, tot tijdelijke schrijfsters op het Ontvangerskantoor op Aruba.

Commissie van bijstand inzake benzine-distributiebesluit 1943: Benoemd tot Voorzitter, het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken; tot Vice-Voorzitter Ir. G. Schoorl; tot leden: Lt. F. M. Thijsen, A. Moron, C. Casiano, Ir. Han Tiauw Kie, Ir. W. J. Stok; tot Secretaris: W. de Heer.

Overplaatsing: U. L. Davidson, loods op Curaçao, naar Aruba en werkzaam gesteld te St. Nicolaas; P. J. Maduro, kommies der belastingen 1e klasse, van Aruba naar Curaçao; E. E. Jannooy, kommies der belastingen 2e klasse, van Curaçao naar Aruba.

Eervol ontslag aan: W. C. Coiby, als lid van het Bestuur en als lid van de Afdeling Aruba der Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.), onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten; L. A. Smits, tijdelijk agent 1e klasse der Burgerpolitie; Mejuffrouw Ph. E. Simons, tijdelijk gouvernementsvroedvrouw op Curaçao, op haar verzoek; ingang 1 Juli 1943; Mejuffrouw J. H. de Jongh, tijdelijk schrijfster op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Curaçao, op haar verzoek; Mevrouw C. M. T. Bosch-Reitz, geboren Hasselo, werkzaam bij de Openbare Gezondheidsdienst en belast met de Zuigelingenverzorging op Curaçao, op haar verzoek; P. J. Mirep, tijdelijk schrijver op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister op Aruba, op zijn verzoek; Mr. H. I. Franke, als lid van het Bestuur, tevens onder-voorzitter der Inkoopcentrale Curaçao (In.-Cu.) onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

De GouvernementsSecretaris,
Carl F. Gronemeijer.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Onlangs heeft Eduard Benesj, de President van de Tsjechoslowaakse Republiek, een bezoek aan President Franklin D. Roosevelt gebracht. President Benesj wordt door velen als de knapste staatsman van Europa beschouwd. Hij is steeds een groot strijder geweest voor de Volkenbond.

ZORG VOOR ZEEMAN EN SOLDAAT IN VROEGER DAGEN

Men schrijft ons:

Nu in tijd van oorlog wekt men de burgerij op, om zich ook eens wat te getroosten voor den zeeman en den soldaat. Die zorg voor zeeman en soldaat is al oud op ons eiland, ziet hier wat wij daarover vonden in de oude papieren.

Pater Dalhaus verhaalt in zijn levensschets van Mgr. Niewindt, hoe de ouden van dagen hem nog dankbaar waren te vertellen, „hoe de Weleerwaarde Heer Johannes Ludovicus van Roermond van 1844 tot 1863 op Curaçao op edelmoedige wijze zich het lot van den armen en zieken evenmens aantrok, en dat hij gesteund door een weldadige vrouw Petronilia Levi, in haar huis onderscheidene zieken, vooral vreemde zeelieden liet verplegen".

We weten ook dat de opening van het St. Elizabeth Hospitaal begroet werd als een welkome gelegenheid voor den zeeman die hier ziek werd, „daar zal de Nederlander zeevader en soldaat goede verpleging ontvangen". Dit hospitaal begon in het jaar 1856.

Wij weten hoe Mgr. Kistemaker bij den Gouverneur de quaestie van de huwelijken van de Koloniale aanhanggig maakte en voor hen de opheffing van het verbod hier te trouwen bepleitte.

Hoe de geestelijke zorg niet uit het oog werd verloren blijkt uit de plechtige brief van Luitenant van Gennep anno 1866.

Hij schrijft aldus:

Aan boord Z.M. schroefstoomschip „Prinses Maria", Curaçao 30 Maart 1866.

In antwoord op de geëerde letteren van U Weleerwaarde Zeergeleerde, is dienende dat de Katholieke schepelingen bekend zijn gesteld, dat Zaterdag as. gelegenheid zal bestaan tot het vervullen hunner Godsdienstplichten, terwijl aan hen de gelegenheid gegeven zal worden ook Zondagmorgen zich kerkwaarts te begeven.

Ik heb de eer hoogachtend te zijn Wel Eerwaarde Zeer Geleerde Heer.

De Luitenant ter Zee 1ste klasse, Stationscommandant

W. K. van Gennep.

Dit briefje was bestemd voor den Pastoor van de St Annakerk. Het gedenkboek uitgegeven bij het Gouden Jubileum der Dominicaner Missie op Curaçao in 1920 is niet zo optimistisch. Ziet hier wat daarin geschreven staat „Curaçao is een garnizoensplaats van ongeveer 200 militairen, waaronder vele Katholieken. Een militaire vereniging was dus geen weelde, maar noodzakelijke eis. En dat temeer, daar er destijds voor de militairen buiten de kazerne niets bestond, waar zij op een passende wijze konden amuseren. Het gevolg daarvan was, dat hij flaneren langs de straten ook van bedorven buurten hun al spoedig de deur van drankhuizen en andere verdachte gelegenheden wees. De Missie had medelijden met de jongens waarvan er velen afkomstig uit ons roomse Zuiden afkomstig nog altijd een innig geloof en warm katholiek hart hadden behouden. In 1909 werd er een locaal ingericht om de roomse jongens bijeen te brengen.

Daar bestond gelegenheid om te lezen, daar konden ze met verschillende gezelschapsspelen de avonden gezellig passeren daar werden conferenties gegeven, daar kwamen ze in aanraking met een priester, alles werd gedaan om ze tegen het bederf van slechte gezelschappen te vrijwaren. Helaas het kwaad bleek sterker dan het goed vooral ook, daar er van de kant der militaire overheid niet de minste belangstelling getoond noch steun ondervonden werd". Dit is gelukkig geschiedenis.

Later ontstond het Zeemanshuis onder verschillende actieve geesten. Mgr. Verriet gaf zijn krachten voor dit werk, terwijl nog later Pastoor van Looy met dit werk belast was. De laatste maakt ook een tocht over de Oceaan mee met de oude trouwe Gelderland, om in de straat van Gibraltar tijdens de burgeroorlog in Spanje te convooieren.

Hoe de zorg nu is voor soldaat en zeeman is ieder bekend of het moet een vreemdeling in Jerusalem zijn. Men trad in het voetspoor der vaderen.

De bemanning van een — o, droevig lot van de historie — Duitse oorlogsbodem vond rond 1900 zulk een goede geestelijke verzorging door de Paters van de Kerk van Pietermaai, dat zij bij hun vertrek aan deze Kerk een groot, mooi Kruisbeeld schonken, dat daar nog altijd prijkt.

Het eerste militaire tehuis was gevestigd in het landhuis San Mateo, achter de tegenwoordige kerk met dezelfde naam, later was men nog gehuisvest in een huis naast de „La Prensa" terwijl men het ook aan de Pietermaaise kant probeerde in een huis op de drempel (Johan van Walbeeckplein).

Buitenland.

„TWEE JAAR GELEDEN".

Juni 1941.

14. Op last van President Roosevelt worden alle gelden en fondsen van de as en door de as bezette landen bevroren. Japan wordt van deze maatregel uitgesloten.

15. Croatië tekent te Venetië het verbond met de as.

In Syrië komen de Britse en Vrije Franse strijdkrachten tot op 5 mijlen verwijderd van Damascus. Jezzine en Sidon worden bezet.

16. Het Staatsdepartement van de Verenigde Staten van Noord-Amerika doet in opdracht van President Roosevelt mededeling aan Duitsland, dat alle Duitse consulaten met 10 Juli 1941 zullen moeten worden gesloten. Eveneens moeten gesloten worden de Duitse Bibliotheek voor Inlichtingen te New York, de Duitse spoorweg- en toeristen-agentschappen en de Transoceaanse Nieuwsdienst. Deze actie werd, volgens de begeleidende brief ondernomen „omdat het tot de kennis der regering kwam, dat agentschappen van het Duitse Rijk in dit land, met inbegrip van de Duitse consulaten, zich bezig houden met werkzaamheden, die geheel en al buiten de eigenlijke taak vallen. Deze werkzaamheden dragen een onzuiver en ongewenst karakter. Een handhaving van deze agentschappen en consulaten is tegen het welzijn van dit land".

17. Bij decreet uitgegeven te Washington worden de grenzen der Verenigde Staten van Noord-Amerika gesloten voor ongeveer 330.000 Duitsers „hangende verdere onderzoekingen". Dit decreet heeft betrekking op Duitsers, die de Verenigde Staten van Noord-Amerika willen verlaten met medeneming van goud en andere geldswaarden.

De Italiaanse Regering bevriest de credieten van de Verenigde Staten van Noord-Amerika in Italië. Deze credieten worden geschat op $ 145.000.000.

18. Duitsland en Turkije tekenen in Ankara een 10-jarig verdrag, waarbij zij zich wederkerig verbinden de grenzen van hun grondgebied te eerbiedigen en geen maatregelen zullen nemen, die direct of indirect gericht zijn tegen een der contracterende partijen. Zij verbinden zich verder om in de toekomst vriendschappelijk met elkander om te gaan in alle quaesties, die hun gemeenschappelijke belangen raken gezamenlijk te bespreken. In een toegevoegde nota wordt overeengekomen gezamenlijk de economische betrekkingen te bespreken.

19. Duitsland en Italië delen de Regering der Verenigde Staten van Noord-Amerika mede, dat alle consulaten en bepaalde agentschappen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika in deze landen en in door deze landen bezette gebieden moeten worden opgeheven en dat het personeel moet worden teruggeroepen.

Bij decreet van het Staatsdepartement van Washington wordt de 8-urige werkdag voor arbeiders aangesloten bij de defensie opgeheven.

20. President Roosevelt zendt een biezondere boodschap naar het Congres, waarbij de aandacht gevraagd wordt voor het gewetenloos tot zinken brengen van het Noordamerikaanse schip „Robin Moor" op 21 Mei. Roosevelt schrijft o.a., de regering van het Duitse Rijk kan er van verzekerd zijn, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika zich nimmer bevreesd zullen laten maken en dat zij nooit gewonnen zullen worden voor de plannen, die de huidige leiders van Duitsland koesteren om de wereld te beheersen".

GEALLIEERDE COMMUNIQUÉ'S VAN NOORD-AFRIKA.

Zondag.

„Gisteren viel een grote strijdmacht Vliegende Forten der Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten Spezia in het Noord-Westen van Italië aan. Voltreffers werden gezien in het havengebied, alsook tussen de oorlogsbodems en andere schepen. Er hadden grote ontploffingen plaats en er ontstonden vele branden.

B-26 Marauders onder geleide van P-40 Warhawks vielen de scheepvaart te Porto Ponte Romano aan en P-38 Lightnings deden aanvallen op Sardinische vliegvelden. Pantelleria werd overdag aangevallen door B-25 Mitchells en P-38 Warhawks. Tijdens de verrichtingen van de dag werden 6 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. De vijandelijke geschutsstellingen op Pantelleria werden weer met succes van zee uit gebombardeerd in de echtend van 5 Juni. De batterijen op de kust antwoordden. Onze vlootstrijdkrachten leden geen schade of verliezen aan manschappen. Gelijk werd bekend gemaakt op 3 Juni bestreed een kleine strijdmacht van Geallieerde torpedojagers een vijandelijk convooi nabij Spartivento in de nacht van 1 op 2 Juni een bracht er schade aan toe. De schepen, die het voornaamste aandeel hadden in de zee actie waren de Britse torpedojager „Jervis" en de Helleense torpedojager „Koningin Olga" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 6.6).

Maandag.

„In de nacht van 5 op 6 Juni vielen de Noordwestelijke Afrikaanse luchtstrijdkrachten het eiland Pantelleria aan. Gisteren werd deze aanval overdag voortgezet door middelzware- en gevechtsbommenwerpers. 8 Vijandelijke vliegtuigen werden tijdens deze aanvallen in luchtgevechten vernield en een Junkers 52 transportvliegtuig werd nabij Sardinië door een Beaufighter vernield. Een onzer vliegtuigen wordt vermist van deze verrichtingen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 7.6).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten luidt als volgt: „Een grote strijdmacht van zware bommenwerpers der Noordamerikaanse leger-luchtmacht viel de aanlegplaatsen voor de veerdienst te Messina, San Giovanni en Reggio di Calabria gisteren overdag aan. Te Messina werden ontploffingen gezien naast de spoorwissels, alsook nabij de marine-barakken en de olie-installaties in het havengebied. Voltreffers werden geplaatst op de aanlegplaats voor het veer te San Giovanni en te Reggio di Calabria werden ontploffingen gezien **ten Zuiden van de aanlegplaats en nabij de veerboot.** Meer dan 30 vijandelijke vliegtuigen poogden deze verrichtingen te verstoren. De bommenwerpers van de Noordamerikaanse legerluchtmacht vernielden op zijn minst 8 ME109's en beschadigden andere zonder verlies voor zichzelven. Gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce schoten gisteren in het Oostelijk deel van de Middellandse Zee 2 reusachtige Z107's neer. Van deze en andere verrichtingen keerden al onze vliegtuigen terug" (Caïro, (AP) 7.6).

RAWSON MAAKT PLAATS VOOR RAMIREZ.

Generaal Arturo Rawson trad af en droeg de leiding van de Argentijnse regering over aan Generaal Pedro Ramirez.

In twee korte communiqué's legden Ramirez en Rawson uit, dat zij „niet tot overeenstemming hebben kunnen komen over de samenstelling van het nieuwe cabinet". Rawson trad af als „leider van de revolutionnaire strijdkrachten en hoofd van de provisionele regering", terwijl Ramirez het volk mededeelde, dat hij beide posten op zich genomen heeft. Hij maakte ook bekend, dat de plechtigheid, waarbij de nieuwe regering hedenmiddag zou worden beëedigd, is uitgesteld.

De bekendmaking kwam na een langdurige bespreking van de revolutionnaire leiders in het regeringshuis waar den verslaggevers medegedeeld werd te wachten op belangrijk nieuws.

Er werd nog geen reden gegeven voor de onmin tussen Rawson en Ramirez. Castillos' vroegere Minister van Oorlog wordt zelfs nog rechtser beschouwd dan Rawson door de waarnemers, die erop wezen, dat Rawson het enige lid van de voorlopige Regering was, die soms op enigszins vriendschappelijk voet stond met de radicale leiders (Buenos Aires, (AP) 7.6).

Het tekort aan mankracht in Engeland blijkt wel duidelijk uit het verzoek van dezen Londensen winkelier. Zelfs vrouwen tot 60 jaar worden opgeroepen voor werk.

NEDERLAND.

PRINSES JULIANA ONTVANGT.

Prinses Juliana heeft Domine Jan van Gent, vlootpredikant te Halifax, in gehoor ontvangen.

JOHANNA WESTERMAN †.

Johanna Westerman, oud-lid der Tweede Kamer voor de liberale staatspartij, oud-directrice van een meisjesschool in Den Haag, is op 76-jarigen leeftijd te Amsterdam overleden.

38 GESTAPO-MANNEN GEDOOD

Radio-Moskou deelt mede, dat in de eerste week van Mei 38 Gestapo-mannen in Nederland zijn gedood.

MUSSERTS VROUW IN BERLIJN.

Uit Zweedse bron wordt vernomen, dat Dr. Anton Musserts echtgenote en tante in Berlijn woont met andere Quisling-vrouwen.

EEN NIEUWE COMMISSIE.

Te Paramaribo is een commissie benoemd voor de inschrijving van vroegere leerlingen van H.B.S.-sen in Nederland, die in Suriname eindexamen willen afleggen. Leden: Doctor Einaar en J. E. Heesterman.

BERLIJN LIEGT WEER.

Gisteren heeft Radio-Berlijn erkend, dat het K.L.M.-vliegtuig van Tepas c.s. door Junkers is neergeschoten. Berlijn beweerde natuurlijk, dat dit vliegtuig niet te onderscheiden was van oorlogsvliegtuigen. En dit is de zoveelste Berlijnse leugen.

NEDERLANDERS IN COLOMBIA HERDENKEN 10 MEI.

Velen van Curaçao erbij.

De Heer A. Westerduin te Bogotá schrijft namens het Comité „Neerlands Vrijheidsdag" aldaar over de herdenking van de 10e Mei jl:

Zoals gebruikelijk veroorloof ik mij hieronder een kort verslag te doen volgen over de herdenking van 10 Mei 1940 in de hoofdstad Bogotá van de Republiek Colombia.

Gelijk het jaar te voren kon, dank zij de uitstekende zorgen van de Nederlandse priesters h.t.l. (Missionarissen en Salesianen), in de kerk Santuario de Nuestra Señora del Carmen in de morgen van deze datum een „Requiem"- of Dodenmis worden opgedragen voor de gevallenen in Nederland en België, die zeer druk bezocht werd door vertegenwoordigers der regering, diplomaten, consulaire vertegenwoordigers en Colombianen, terwijl behalve de welhaast volledige Nederlandse en Belgische kolonies ook veel bevriende buitenlanders aanwezig waren.

Oorspronkelijk had onze landgenoot, Zijne Hoogwaardige Excellentie F. Bruls, Bisschop van Villavicencio toegezegd dit „Requiem" op te zullen dragen, moeilijkheden met Indiaenen in zijn diocees verhinderden echter de komst.

Gedurende de Mis heeft de Salesiaanse Pater Van Galen een gloedrijke toespraak gehouden op het motief drie jaar geleden, die een diepe indruk maakte op de aanwezigen.

In de namiddag werd een Protestantse dienst gehouden onder leiding van Ds. Bancroft, eveneens druk bezocht door de Geallieerde buitenlandse vertegenwoordigers, Nederlanders, Noordamerikanen en Britten, die eindigde met ons volkslied. De opbrengst van de collecte werd grotendeels afgestaan aan het Nederlandse Rode Kruis.

's Avonds werd voor de officiële „Radio Nacional" namens de Belgen en Nederlanders een toespraak in het Spaans gehouden door den Heer R. van Meerbeecke. Belgisch zaakgelastigde en de volksliederen en enkele populaire liederen van beide landen gespeeld; ook een andere radio (Continental) wijdde een half uur aan de herdenking van 10 Mei.

In verschillende couranten van de hoofdstad en het binnenland verschenen artikelen over Nederland en België, terwijl het grootste dagblad van Bogotá, „El Tiempo", een geïllustreerde editie uitgaf over de door Duitsland bezette landen. In dit verband maak ik speciaal gewag van de onvermoeide toewijding van den Heer George H. Witmondt, aan wien grotendeels het succes van de courantenpropaganda te danken is. [Op dit uitnemende nummer hebben wij reeds de aandacht gevestigd. — Red.]

Van deze gelegenheid maak ik gebruik u nog mede te delen, dat hier op 30 April, verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana een receptie gehouden werd voor de Nederlandse kolonie en de diplomatieke vertegenwoordigers van bevriende landen ten huize van Harer Majesteits Zaakgelastigde, den Heer G. M. Byvanck, eveneens zeer druk bezocht.

Van interesse is verder, dat zowel op deze receptie als op beide kerkdiensten een groot aantal Nederlanders uit Curaçao verschenen de meesten employees van de Koninklijke Petroleum, die hun verlof in Colombia doorbrengen.

Tenslotte moet ik nog melding maken, dat ter herdenking van 10 Mei door de Nederlandse kolonie te Barranquilla een bedrag van meer dan Ps. 2.000.— ingezameld werd, bestemd voor het Prins Bernhard Fonds.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Folkestone:** Een grote strijdmacht van Geallieerde bommenwerpers, waarschijnlijk bommenwerpers, trok kort vóór het middaguur in de richting van het Europese vasteland. Volgens de koers, welke de vliegtuigen hadden, zouden zij boven de Franse kust moeten komen tussen Calais en Duinkerken.

— **Moskou:** De inwoners van Moskou keken uit naar een nieuwe week van grote luchtgevechten na vernomen te hebben, dat de Russische luchtmacht in de afgelopen week 752 Duitse vliegtuigen vernield heeft tegen verlies van slechts 212 toestellen.

— **Moskou:** Officieel werd bekend gemaakt, dat de tweede Russische oorlogslening van 12 billioen roebels reeds met 2.561 millioen gedekt werd tijdens de eerste 24 uren van de verkoop.

— **Londen:** Radio-Tokio deelde mede, dat Japanse ingenieurs begonnen zijn met pogingen om de Britse slagkruiser „Repulse", die samen met de „Prince of Wales" in December 1941 nabij Malakka tot zinken gebracht werd, weer vlot te maken.

— **New York:** Een Japans communiqué, dat door de radio van Tokio werd uitgezonden en door de Associated Press werd opgevangen, zegt: „Een afdeling van de Japanse marine-luchtmacht heeft op 5 Juni in een verwoed luchtgevecht met vijandelijke vliegtuigen, die het eiland Shortland poogden aan te vallen, 20 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten en nog 5 ernstig beschadigd. 3 Onzer vliegtuigen keerden niet naar hun basis terug".

— **Tsjungking:** De Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen, die de oprukkende Chinese legers aan het Westelijke Hupeh-front steunen, voerden Zondag uitgebreide verrichtingen uit tegen de Japanners. Van Itsjang tot Sjasi werd de Jang-tse-Kiang bestreken. Een grote boot werd beschadigd en een kanonneerboot werd gemitrailleerd.

De Chinese berichten delen intussen mede, dat de strijdkrachten van Tsjang Kai Sjek zich een weg slaan in de richting van Hwajung in de provincie Hunan, ten Noorden van het Tungtingmeer. Met de herovering van Hwajung zou de bedreiging voor het grote Chinese rijstland ten zeerste worden opgeheven. De Chinezen hebben intussen de oever tegenover Itsjang schoon geveegd en Chinese guerrilla's hebben reeds uitvallen naar Itsjang gedaan, doch er heeft nog geen grote aanval plaats gehad op de Japanse basis.

Twee soldaten van het Britse 8e leger, gewond, maar vol vreugde over de overwinning op Rommels heirscharen.

De mannen der Russische rivieren hebben zich op biezondere wijze onderscheiden. Zij voeren op oude vrachtboten, schippersvaartuigen en dergelijke, maar zij brachten proviand, wapenen naar het Rode Leger en naar bedreigde steden, zoals Stalingrad. Zij voeren tussen mijnen, boven hen raasden de vliegtuigen en aan beide kanten van de ouders werden zij door kanonnen en machinegeweren beschoten. Hier ziet men commandant S. Sjilov, een der grootste helden van deze heldenschaar.

Het doel van Camouflage

WAT KLEUREN DOEN.

GOED CA OUFLEREN IN NIET ZO EENVOUDIG.

Onlangs circuleerde in de gehele pers een alleraardigste, van Amerikaans oorsprong-zijnde tekening.

Een geweldig overste van de Militaire Luchtvaart, staande op een volkomen van hangars en vliegtuigen gespeend vliegveld, commandeert een jeugdig luitenant: „Zeg, ga jij eens even in de gecamoufleerde hangar voelen of de gecamoufleerde vliegtuigen al binnen zijn......"

Het mopje laat duidelijk zien, welk een merkwaardige vergissing de meeste lieden maken, wanneer er van camouflage sprake is.

Inderdaad zou het volkomen ideaal zijn, wanneer er een methode bestond, waarmede men vliegtuigen, gebouwen, hele steden en dorpen, wegen en fabrieken onzichtbaar kon maken. Deze methode zou het einde betekenen van de oorlog, omdat er wanneer alle doelen onzichtbaar waren, geen bombardements- en geschutsdoelen meer zouden zijn en de vijand dus niet langer de door hem aangevallen objecten zou kunnen vinden.

Helaas bestaat dit nog altijd niet en het ziet er ook niet naar uit, dat het zal worden ontdekt ook, zodat we — roeiende met de riemen welke we hebben — ons zullen moeten houden aan de camouflage, zoals die tot heden toe gebruikelijk is. Camoufleren tegen waarneming uit de lucht betekent niets anders, dan de waarneming van een bepaald doel uit de lucht zoveel maar enigszins mogelijk is, belemmeren en niet het onzichtbaar maken van die objecten. Het minder zichtbaar maken der objecten is bedoeld als een beschermingsmaatregel tegen vijandelijke luchtaanvallen welke als doel hebben de vernieling en beschadiging van belangrijke en vitale objecten, de stremming van weg- en spoorwegverkeer en de demoralisering van de bevolking in het algemeen.

Het doel van de luchtaanvallen.

Het hoofddoel van de meeste luchtaanvallen wordt gevormd door vernieling, beschadiging en onbruikbaar making van bepaalde doelen, het veroorzaken van verkeersstremmingen en het dientengevolge demoraliseren van de burgerbevolking.

In de allereerste plaats streeft de vijand er dus naar, oorlogsindustrieën, waterkrachtsbedrijven, waterzuiveringen en militaire objecten te vernielen of te beschadigen. Verder worden als doelwit gekozen spoorwegemplacementen, bruggen, strategisch belangrijke wegen, havenwerken en dergelijke, met welker vernietiging of beschadiging de aanvoer van levensmiddelen, en ammunitie- en troepentransporten zo veel mogelijk wordt belemmerd.

Het spreekt dus vanzelf dat men er naar streeft de hiervoor genoemde objecten zoveel mogelijk te beschermen tegen waarneming uit de lucht. Buitendien zijn er dan nog tal van andere doelen welke de vijand zou kunnen kiezen, terwijl bovendien in aanmerking komen voor camouflage alle mogelijke objecten, welke de vijand zou kunnen gebruiken als oriëntatie- of aanvliegpunt! - .

Dat betekent dus, dat objecten, welke uit de lucht gemakkelijk te herkennen zijn en welke den vijandelijken vlieger kunnen helpen zijn weg te vinden over het land, voor hem minder gemakkelijk te vinden zijn. Wanneer markante punten worden onttrokken aan waarneming uit de lucht, wordt den vijandelijken vlieger de navigatie boven het voor hem onbekende of vrijwel onbekende land, dat hij moet aanvallen, zeer moeilijk gemaakt. Het opzoeken en bombarderen van een goed gecamoufleerd object, ook al beschikt men over nauwkeurige gegevens omtrent ligging, vorm enz., wordt veel moeilijker, dan wanneer het object niet is gecamoufleerd.

De moeilijkheden van den waarnemer.

Dit alles komt, doordat directe waarneming uit vliegtuigen heel wat minder gemakkelijk is, dan velen denken. De waarnemer heeft door de bouw van het toestel een betrekkelijk beperkt gezichtsveld, terwijl het vliegtuig zich met grote snelheid verplaatst over het waar te nemen terrein, zodat den waarnemer slechts een beperkte tijd wordt gelaten om uit het totale beeld bepaalde objecten nauwkeurig op te nemen. De ooglenzen moeten accomoderen, de kijker moet telkens weer worden ingesteld op de wisselende afstanden, vooral boven geaccidenteerd terrein, andere omstandigheden spelen een rol en in het algemeen blijkt dan ook, dat de waarnemer is aangewezen op scherp tegen het landschap afstekende objecten zoals b.v. met zink gedekte gebouwen, welke sterk het licht weerkaatsen. Goed gecamoufleerde objecten, welke zo goed mogelijk aan het beeld van het landschap zijn aangepast, blijven onopgemerkt en zullen, wanneer er op grote hoogte wordt gevlogen, wat bij aanvallende toestellen natuurlijk gewoonlijk het geval is, zelfs bij landurige waarneming aan de aandacht van den waarnemer ontsnappen.

Wanneer een bepaald object moet worden gebombardeerd, moet het op zeer grote afstand reeds behoorlijk zichtbaar zijn, wil men in staat zijn met de bommenrichtkijker de nodige metingen te verrichten. Als nu zulk een object door goede camouflage minder zichtbaar gemaakt is, dan zal de vijandelijke bommenwerper het voorwerp veel dichter moeten naderen wil hij het, gebruik makend van de hem ter beschikking staande gegevens, kunnen ontdekken. Daarbij wordt het, naarmate hij er dichter bij komt, moeilijker het in de richtkijker te houden, omdat het als het ware in het landschap vervloeit en het uiteindelijk gevolg van een en ander is, dat niet tijdig alle maatregelen kunnen worden genomen om nauwkeurig en op de juiste afstand de bommen af te werpen. De vlieger moet dan terugkeren om nogeens een poging te doen, zijn opdracht uit te voeren en neemt des te groter risico.

Camoufleren in overeenstemming met de omgeving, niet met de lucht.

Natuurlijk zijn de hiervoorgaande beschouwingen slechts in algemene zin en zeer oppervlakkig gehouden. Toch is dit voldoende om thans de camouflagemaatregelen nader in beschouwing te nemen. Aan elke camouflage behoort een logische gedachtengang ten grondslag te liggen, om dat klakkeloos en ondeskundig camoufleren tot de gevaarlijkste en vreemdste gevolgen kan leiden. In de eerste plaats behoort men bij alle camouflagemaatregelen zich er zeer goed rekenschap van te geven, waarvoor zij moeten dienen. In de gevallen, welke in dit artikel bekeken worden, zijn zij uitsluitend bedoeld tegen waarneming uit de lucht. De luchtwaarnemer ziet een object afgetekend tegen de directe omgeving, min of meer geprojecteerd op het horizontale vlak terwijl de waarnemer, die op de grond staat het niet afgetekend ziet tegen de directe omgeving doch min of meer in verticale projectie. Dit is met een sprekend voorbeeld toe te lichten.

Een kerktoren, een hoge fabrieksschoorsteen of radiomast wordt uit een vliegtuig tegen de ondergrond waargenomen en steekt zeer zelden, zelfs niet bij zeer laag vliegen, tekent een dergelijk object zich voor den luchtwaarnemer af tegen de lucht. Dit kan natuurlijk wel in een uitzonderingsgeval voorkomen, b.v. wanneer de radiomast op een heuvel is geplaatst en op zeer geringe hoogte wordt gevlogen.

Er zijn slechts weinigen onder het grote publiek, die zich hiervan voldoende rekenschap geven en daardoor is dan ook te verklaren, dat de critiek, welke men op camouflage-maatregelen hoort oefenen dikwijls kant noch wal raakt.

Een van de méést gehoorde op- of aanmerkingen is dat een radiomast, fabrieksschoorsteen of kerktoren, om bij het zoëven aangehaalde voorbeeld te blijven, in een donkergroene of grijze kleur geverfd, van de grond gezien, zo sterk tegen de lucht afsteekt.

Inderdaad: maar de camouflerende kleur is er niet op aangebracht om waarneming uit de lucht te bemoeilijken.

De azuur-blauwe fabriek.

Er is op dit een gebied een classieke geschiedenis: die van den planter, die, in een streven om blijmoedig mede te werken een grote fabriek met een hoge schoorsteen azuur-blauw had geschilderd, aangezien de fabriek dan niet meer tegen de blauwe lucht zou afsteken.

Bij een latere luchtverkenning werd, nadat bericht was ontvangen, dat de camouflage voltooid was, de beschildering van de fabriek uit de lucht bekeken en niemand kan de teleurstelling van den planter beschrijven, toen hij te horen kreeg, dat er van zijn camouflage niets, maar dan ook helemaal niets deugde.

Op een ander groot gebouw had een vindingrijke, artistiek aangelegde geest levensgrote bomen, mensen, vogels en huizen laten schilderen, maar ook dit werd een teleurstelling. Van de grond gezien leek het schilderachtige diorama nog iets, maar toen het geval uit de lucht werd bekeken, bleek het nergens op te lijken. Laagvliegend zag men door het ontbreken van slagschaduwen onmiddellijk, dat het een prentje was en op grotere hoogten vloeiden de kleuren in elkaar en bleek het zo goed bedoelde effect nihil.

Verf-camouflage.

De practijk wees uit, dat bij verfcamouflage ingewikkelde kleurenpatronen angstvallig moeten worden vermeden. In de eerste plaats, omdat gebleken is, dat dergelijke veelkleurige patronen gezien van grote hoogte (circa vijftienhonderd meter) vervloeien tot één tint en in de tweede plaats omdat veelkleurige patronen alleen ten koste van heel veel werkvakkennis, tijd en geld kunnen worden samengesteld.

Er komt dan nog bij, dat het middel in dit soort gevallen zo nu en dan erger is dan de kwaal, omdat gebleken is, dat dergelijke meerkleurige patronen, wanneer zij niet met de vereiste deskundigheid worden opgezet, dikwijls een tegenovergestelde werking hebben en door hun bontheid extra de aandacht trekken! Een andere factor, welke tegen het gebruik van verschillende kleuren in één patroon pleit, is het verlopen der verven tengevolge van weersinvloeden. Er zijn kleuren, welke slechts matig lichtbestendig zijn, tengevolge van weer en licht snel lichter van kleur worden en des te zichtbaarder, waardoor dus het gehele patroon verandert en niet meer voldoet aan de oorspronkelijke eisen: namelijk vermindering der waarneembaarheid en verdoezeling in het landschap.

Sommige kleuren hebben de eigenschap, dat zij reeds op grote afstand of van grote hoogte biezonder opvallend zijn en deze kleuren zijn dus helemaal taboe.

Dat zijn bijvoorbeeld geel, wit, rood en blauw.

Voor verfcamouflage zijn deze kleuren dus verboden.

Hieruit volgt dan ook, dat de samenstelling van voor camouflage gebruikte kleuren niet zodanig mag zijn, dat door verwering een der genoemde kleuren naar voren begint te komen of „uit te slaan", zoals de vakterm luidt.

Er zijn bv. bepaalde groene verven, welke de onaangename eigenschap hebben, dat zij door weersinvloeden na zekere tijd een gele of een blauwe tint krijgen. Er zijn ook grijze verven, welke na verloop van zekere tijd wit uitslaan.

Als camouflagekleuren gebruikt men natuurlijk bij voorkeur die tinten, welke zich het best aanpassen bij het omvende landschap. En nu zijn er alle mogelijke mooie theorieën verkondigd in verband met de verf-camouflage. Als mooi voorbeeld van goede natuurlijke camouflage werd bijvoorbeeld genoemd het jeugdkleed van sommige in het wild levende dieren, zoals jonge varkens, casuarissen e.d. Deze jonge dieren hebben een gestreepte vacht of vederdos, welke hun als beschermingsmaatregel zou zijn gegeven door moeder natuur.

Het zij geheel in het midden gelaten of dit al dan niet een natuurlijke camouflage is, maar vast staat, dat niet elk landschap een beeld geeft van gekleurde banen en strepen.

De practijk leerde, dat verreweg het beste voldoen bepaalde donkere tinten, op grote objecten in eenvoudige variaties opgezet.

Na tal van proefnemingen werden dan ook enkele zogenaamde standaardkleuren uitgezocht bestaande uit bronsgroen, donker warmgrijs en chocoladebruin, welke in de practijk de beste resultaten bleken te geven.

Voor daken worden zeer donkere kleuren gebruikt, omdat een dak de volle belichting krijgt. Dit maakt, uit de lucht gezien, een kleur steeds lichter dan zij in werkelijkheid is. De kleuren der wanden kunnen iets lichter worden genomen, omdat een verticale wand uit de aard der zaak min of meer schaduw krijgt, waardoor een kleur donkerder lijkt, dan zij in werkelijkheid is.

De kleuren worden dus vastgesteld in verband met de omgeving, in onmiddellijk verband met de verlichting en de ligging der te camoufleren objecten en nauwkeurig rekening houdend met de waarneming der objecten uit de lucht.

Lukraak camoufleren, ongeveer taxeren, hoe de omgeving er uit de lucht uitziet, is natuurlijk dwaasheid: alleen een deskundige, die in de gelegenheid is, uit de lucht waar te nemen en aan de hand daarvan zijn schema ontwerpt, kan de juiste camouflage van bepaalde objecten aangeven.

Mét een welkomstgroet ontvangt de overwinnaar van de havenstad Tunis, Generaal Montgomery, bloemen uit de handen van Franse meisjes, die hem danken voor de bevrijding.

Staten van Curacao.

Vergadering op Donderdag, den 10n. Juni 1943, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Rede van den heer J. H. A. Eman over toestanden op Aruba.
3. Rede van den heer W. R. Plantz over voedselvoorziening en prijsregeling op de Bovenwindsche eilanden.

De Griffier,
1750 G. J. FERGUSON.

Wij ontvingen·

EEN ENGELSE „LAROUSSE".

In een boek van 140.000 trefwoorden, 15.000 eigenamen, 1.900 uitdrukkingen in vreemde talen, met 2.500 plaatjes, en dat alles op 1343 reuzenbladzijden is een werk verschenen, dat wij het best kunnen noemen een Engelse Larousse. Het heet **The College Standard Dictionary of the English Language**, designed to give the orthography, pronunciation, meaning, and etymology of over 140.000 words and phrases in the speech and literature of the English-speaking peoples, with synomyms, antonyms, and prepositions; containing also an appendix of foreign phrases used in English speech and literature.

[1] Het boek is uitgegeven door de firma **Funk & Wagnall's Company** te New York en Londen, kost $ 3,50 zonder „duimpjes", $ 4,— met „duimpjes" en $ 5,50 in een beter soort band. De duimpjes zijn evenals de gaatjes op de draaischijven van de Willemstadse telefoons te klein (die te Emmastad zijn goed), zodat men er altijd uit- of afglijdt.

Evenals Larousse onontbeerlijk is voor wie Frans wil leren (de echte Larousse is in New York nog te krijgen, voor $ 4; in Frankrijk kostte het boek 3 gld.) zo schijnt dit boek ons een noodzakelijkheid toe voor degenen, die Engels willen leren. Niet alleen, dat de uitspraak van alle 140.000 woorden op 2 manieren staat aangegeven, ook het juist gebruik van een simpel woordje als a, van it, van voorvoegsels als un-, mis- en in- worden er in behandeld.

De afleiding van woorden, de betekenis van alle afkortingen (U.S.A., dat behalve de Verenigde Staten ook de Unie van Zuid-Afrika kan aanduiden), wordt er in behandeld. Elk woord wordt omschreven, bepaald; synoniemen worden gegeven enz.

Als populair verklarend woordenboek kan het ook gebruikt worden. Wat er niet allemaal in staat is ongelooflijk, de 300 redacteuren, die het samenstelden hebben hun werk nauwkeurig gedaan. „Holland" wordt als „erroneous" van de hand gewezen, „Dutch" eveneens omdat het in de Verenigde Staten vaak voor Duits gebruikt wordt. Dat Negapatam in 1781 door ons aan de Engelsen werd afgestaan, dat het verhaal van Pausin Johanna een puur verzinsel is, dat „to beat the Dutch" wil zeggen nog gekker dan gek doen.

Dat „Netherlands West Indies" de voorkeur verdient boven „Dutch West Indies" en bericht dat Suriname en Curaçao staat erin; Aruba wordt vermeld (Bonaire niet). De omschrijving van de pauselijke onfeilbaarheid is goed; de weinige regels, die aan het Zionisme gewijd worden zijn goed; het Esperanto wordt vermeld, maar fout is de mededeling, dat de samensteller ervan Dr. Zamenhof een Rus was, hij was een Poolse Jood, daarom werd deze internationale hulptaal door de nazies verboden. De „eeuwigheid" is weinig philosophisch gedefinieerd. Wat een Dominicaan is, is erin te vinden met een plaatje van een Dominicaan in volledig habijt met mantel, zoals men ze hier helaas slechts zelden te zien krijgt (of het is met de mantel over de arm). Wat een sigaar is, staat erin, evenals de Broeders van Christelijke scholen. Bij „Mount Vernon" staan verschillende opgaven, vergeten is Curaçao's Van Engelen dat volgens de kaart ook Mount Vernon heet. Een reeks van 65 plaatjes van krijgsuniformen is opgenomen lopend van de oude Egyptenaren tot aan Wereldoorlog II. En van Mexico wordt vermeld, dat het bij Noord-Amerika behoort ook al noemen de Mexicanen hun noorderburen Nordamericanos om duidelijk te doen uitkomen, dat zij er niet bij zouden behoren. Koningin Emma, Wilhelmina en Prinses Juliana staan erin (Bernhard niet).

Twaalf afbeeldingen van het Christelijk kruis staan erin, waarbij men er toch nog een paar vergeten heeft (o.a. de Russische voorstelling van het kruis). Twintig betekenissen van „kroon" worden gegeven. Pacifisme wordt verward met anti-militairisme, welk laatste woord er niet in staat. William Temple heeft men niet opgenomen, hoewel hij een van de invloedrijkste levende personen ter aarde is. Het anglo-catholicisme wordt verward met de hoogkerkelijke beweging in de Kerk van Engeland (die onjuist „English Church" genoemd wordt), en de „romanisers" van dezelfde kerk staan er helemaal niet in.

Het boek is vermoedelijk in een enorme oplage gedrukt, hoe het anders voor de bovengenoemde prijzen in de handel gebracht kan worden, is ons een raadsel. Nogmaals voor wie Engels wil leren, schijnt dit boek onontbeerlijk.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid Redactie).

Sinds het afkondigen van de to[...] verduistering op Curaçao is er een [...] sterke jeugd-achteruitgang te besp[...]ren. Zowel de mannelijke als de v[...]welijke jeugd staat in de weg van [...] afgrond. De gebeurtenissen, die in d[...] tijd afgespeeld zijn, geven ons de o[...]tuiging, dat de hedendaagse jeugd, [...] wel geestelijk als zedelijk, in geh[...] daalt.

De biezondere oorzaak, die de g[...] rol in deze huidige geschiedenis sp[...] is de beroemde verduistering, wa[...] de misdadige hand tast en de op[...]mende jeugd, die vanzelf tot het kw[...] is geneigd tot baldadigheid aanro[...] Het tekort aan plichtsbesef en aan grip van eisen, die de culturele opv[...] dingstaak aan de ouders stelt, is [...] een van de elementen van oorz[...] Daar deze ouders in de vorm van [...] makelijkheden te veel vrijheid aan [...] jeugd geeft. En wat zeggen de oude[...] van dagen? De kleinste jongen zit [...] tegenwoordig bij de „West-End" [...] na 23 uur, wat vroeger niet het g[...] was. Het meisje, dat zelfs nog g[...] behoorlijke leeftijd heeft bereikt, [...] men 's nachts met een matroos of [...] daat naar de bioscoop gaan, wat v[...] ger niet het geval was.

Terecht is aan te nemen, dat de [...] legenheid de dief maakt. Het is in[...] daad zo, want enkele jaren gele[...] toen deze beruchte duisternis nog [...] over ons was gekomen, zou een kl[...] jongen niet te laat op straat dur[...] lopen. Onze actieve politie zou [...] anders leren.

Afgezien van de zo weerspro[...] verduistering, is deze sexuele en mo[...] gebiedsovertreding de schuld en te [...] ten aan het slechte voorbeeld en we[...] zelfbeheersing van de ouderen. [...] grote schande is het wanneer men [...] Punda rondloopt om te zien wat v[...] gebeurtenissen zich daar afspe[...] Kleine jongens, die nog geen 12 j[...] hebben bereikt, lopen daar rond in [...] café's en restaurants schoenen [...] poetsen. De toekomstige jeugd! [...] tuchteloosheid groeit, gebrek aan e[...] bied jegens de ouderen in jaren en[...] gens het gezag. Wat een bandelo[...] heid!

Indien deze jeugd in haar vormin[...] periode deze bandeloze weg blijft v[...] gen, welke elementen zal dan d[...] staat als burgers bezitten? Velen h[...] ben de mening, dat de kinderen [...] school voldoende worden opgevo[...] zodat ten aanzien van hun verd[...] ontwikkeling thuis niets noodzakelijk[...] Dat is een absolute foutieve mening [...] die een grote verschil van de and[...] kant doet ontstaan. De algemene o[...] wikkeling is niet voldoende voor v[...] volmaakte jeugdvorming. Het is [...] vaststaand feit, dat indien er geen i[...] tiatief ten aanzien van de jeugdvormi[...] wordt genomen, na afloop van de o[...] log de Punda-gemeenschap groter [...] worden en de cellulaire gevangenis e[...] „samentrekking van misdadigers" [...] gevolgen zullen zijn.

A. P. Nita.

Naschrift: Het Gouvernement is [...] lijk gemeld al doende maatregelen [...] treffen tegen het euvel, dat door d[...] Heer A. P. Nita wordt gesignaleerd. Redactie.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Ma., 7 Ju[...]

Telegram Afdeling: Pons, tel. 6[...] Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Meinster, 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Langras, 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 Prins, tel. 330.